

יצירות המופע "ינשופות" את המשוררת אני משעול. מחבר בערב תיאטרון מחיקלי, המבוסס על שיריה של מי שהכניסה את חבל הכביסה לפנתיאון הדימויים העברי

המופע "ינשופות" הפק ענד פסטיבל
 ישראל 2004 וכעת נרכש על ידי האופרה
 הישראלית למספר הפקות במשכן
 לאמנויות הבמה והזל מה-18 בנובמבר. זה
 ערב תיאטרון מחיקלי בהשתתפות שבע
 זמרות, המבוסס על שיריה של אני
 משעול, אולי המשחזרת הכי פופולרית
 בשירה העברית הצעירה כיום. זה מופע
 נשי במהותו, המהווה ענף גברים הדרמנטי
 להבין מעט מקצה הקדוחן של נפש האישה
 בדם תודעה אסוציאטיבי. וזו אין לקיבי
 נפשה. השירים במופע לקחים מתוך ספרה
 החדש, המסכם את יצירתה של משעול,
 "מבדח וחדשים" בהוצאת ביאליק, שיוצא
 כבר בהדפסה רביעית.

שתי היצירות שהופקו על יצירתה של
 משעול הן מיקה דג, האודאית לעיבודים
 וללחנים, וטעה לב, הנמאת
 הסרדאטרפית, שמגרסת על המשחזרת
 את המילים הבאות: "היא ציידת שדות
 וחוביות ידועה, והיא עושה את זה
 מקסים".

- תני איזה דוגמית.
 לב: "למשל, לאגני יש שיר 'חלום':
 '...בשסחיתי במרק הקוסמי שהיה מוחי/
 פגשתי תולס אתר שנקלע לחלומי
 ואמר/ אם את רוצה להגיע, קחי
 פרפר...', ומיד אחר כך הצבתי שיר על
 שחייניות וקנות שבאות להתרחץ
 בכריכה, מתוארות מנקודת מבט של
 נשים בגילנו שמלגלגות על העור
 המדולדל והאיברים הנפולים, וזה מאוד
 מצחיק, הפרפר מהסיד הראשון הפך
 להיות מין שחית פרפר מדולדל".

- איך ערכת את השירים למופע
 תיאטרון?

"כל אחת מהשחקניות היא דמות, וביתר
 הן מרכיבות את אותה האישה. ישנה
 האישה המושלמת לכאורה (מילי רביר),
 ישנה את מרילין מונרו הסקסית (דורית
 גביש), סקרטל אוהדה הדומנטית (ענבל
 זמיר), שלמשל אומרת סודה של אני:
 '...תמיד תמיד אני מחפשת את אהובי,
 גם כשיש לי אני מחפשת אותו...',
 ואישה אינסלקטואלית שיש בה משהו
 מאוד נוקשה (ורנה בליי), כולן עולות
 במעשה של הצטברות בתוך סצנת לילה
 - אישה שלא נרדמת שעולות בה
 המחשבות השונות שמייצגות הדמויות
 השונות, ובסיוא היצירה יש חגיגת לילה".
 מיקה דג, המלחינה, מרבת בגובה
 הצלילים: "הסקסס הוא נקודת המוצא
 להלחנת המחיקה, אני מנסה להגיר
 במדיקה את מה שאני ניסתה לתפוס
 במילים. אני אוהבת את הזמור בשירים
 שלה, גם כשהיא מדברת על כאב ועצב

עצמיים, והמינון של הכאב וההומור הוא
 כל כך מדויק. יש שירים שהרגשתי
 שלא זקוקים למוזיקה, שעומדים בפני
 עצמם".
 "לפני שנה מיקה ונועה התקשרו אליי
 והזמנתי אותן לכפרמרדכי ועל יד
 גדרה, ע"ד", מספרת אני משעול -
 האישה והשירה - כיצד נולדה היוזמה.
 "הן סיפרו שהן רוצות להעלות מופע
 המבוסס על השירים שלי. הייתה כימיה

הסופולריים שמיידים אותך. זה
 מפרה אותך להבנים את הכביסה על
 החבל להיבל השירה האליטיסטית
 "זה אופן ההתבוננות שלי על המציאות.
 השירה קיימת בכל מקום, השאלה אם
 מפנים לשם את המבט. אין אצלי גבוה
 ונמוך. ההומור בשירים שלי עשוי
 להסעות, ולהיחשב סטנדרטיסטי כמעט,
 אבל זה רק תכלין, הבו זמניות, כיצור
 ויופי, גבוה ונמוך, הם אחר אצלי. כמו

"המופע כסגנון פינה באוש, מין דומה לילית". "ינשופות"

בלתי רגילה בינינו, מיד התחברנו על
 גלי FM. לא סתם על גלים בינוניים.
 הרגשתי שהן נכנסו לי לנשמה כמו
 שהייתי רוצה. בעיניי המופע יצא
 בסגנון פינה באוש, מן דומה לילית".

- איזו פרסונה נשית יוצאת מהשירה
 שלך?
 "יותר קרוב לפוסט מודרנית, ובכלל
 כשאומרים 'אני', 'פרסונה', יש את אני
 משעול, ויש את האני, המשוררת
 שבראתי לי ומביאה לי נחת וייסורים.
 הרי מדובר בקהילה שלמה שמה בפנים".

- מה מרתק אותך בציבוריות
 הישראלית?
 "בריוק עכשיו חזרתי מגיו יורק, ובדרך
 משדה התעופה, לוד ורמלה, אני רואה
 את כל הכיעור ומציפה אותי תחושה
 של כיעור ועוובה, אבל כאותו הזמן
 מציפה אותי אהבה גדולה לארץ. על אף
 שלא קל כאן, יש אלימות ועוני ותאפי
 לפיות. הסימולסניות הזאת שאני

אומרת מום קשה, רע, מאיים, זה הבית
 שלי, הקוטביות הזאת מרתקת אותי.
 "לכתוב בארץ זה כמו לשכת במרכז
 העצבים, משורר תמיד יהיה אוטסיידר,
 אפילו את עצמי אני לוקחת אישית.
 חייב להיות מרחק אמנותי, כך שאני לא
 צריכה לשבת לכתוב על הר בסוסקנה,
 הרי גם פה אני מהצד".

"ינשופות" יעלה היום אתר הצהריים
 במשכן לאמנויות הבימה, בהצגה סגורה
 למחמנים ולאנשי תקשורת. את בחירת
 השם מסבירה משעול: "ינשוף הוא חיה
 שערה בלילה ומייצגת סוג של חוכמה,
 חוכמה בלילה".

- בחירת בסופרמרקט כלוקיישן

אלוהים אחד. הרגישות השירית שלי
 היא מין משוש פעיל, שמופנה לעבר
 השפה. אני שומעת לעובי".
 - זמרים מזמנים אצלך שירים, סזמוני
 פופ?

"בריוק לפני כמה ימים נורית גלרון
 התקשרה אליי וביקשה שיר, גם יהודית
 רביץ הלחינה את השיר שלי 'ילדות',
 על שמו נקרא המופע החדש שלה. אני
 לא מסוגלת לכתוב מילים למוזיקה. אם
 מבצעים רוצים הם יכולים להלחין שיר
 קיים. לא יכולה לכתוב בהזמנה".

- סים למשורר/ת צעיר/ה?
 "כשהייתי סטודנטית בת 20 הייתי
 בסדנה של יהודה עמיחי, ומשם נפתחה
 הדרך עבורי. נינט טייב יכולה לכנא
 בבום אחד, וכוכבה רוך פתאום, אבל
 זה בום דמה. עבור המשורר הדרך ארוכה
 וקשה, וסרנאות שירה יכולות להיות
 הזרמנות טובה לחשיפה ראשונית. אני
 מאוד אוהבת לעזור למשוררים צעירים
 בתנאי שהם טובים".

משעול מעבירה סרנאות שירה במסגרת
 הליקון ובמכללת עלמא בת"א. משעול
 גם מייחצנת את השירה העברית בעולם:
 "השנה נסעתי לשני פסטיבלים
 בגרמניה, בספטמבר נסעתי לאוסטרליה
 וגיו זילנר ולמקדוניה. אני חושבת שיש
 כאן שירה נהדרת, העברית אין כמה
 בעולם. זה נכון שזו שפה לא רכה
 והקושי הגדול בה הוא לתאר סיטואציות
 ארוטיות, אבל בעברית טמונות אמת
 וחוכמה רבה, תחשוב על הקשרים בין
 המילים 'רחם' ו'רחמים', 'מצפון' ו'רצפון'".

עידוא דגן